

Miletínští podnikatelé (1) - Vilém Dlabola

V roce 1902 se Miletín zařadil mezi „textilácká“ města, když na louce u Bystřice pod Tyršovou ulicí vyrostla nová továrna textilního podnikatele Samuela Frankenbusche. Přinesla mnoho pracovních příležitostí a stala se v právě začínajícím století neopomenutelným rysem miletínské každodennosti.

Frankenbuschův podnikatelský záměr však neuspěl a již v roce 1905 koupila zánovní tkalcovnu zavedená firma Ferdinand Goldschmidt z Lázní Bělohrad. Ale teprve po první světové válce přišla továrna do výhradně českých rukou, když se stala pobočným závodem firmy *Dlabola a spol., Chvalkovice*.

Její zakladatel Vilém Dlabola se narodil 27. 10. 1865 ve Vrchlabí v rodině textilního dělníka. Od útlého mládí mu nechyběla dravost a podnikavost, už ve svých dvaadvaceti letech provozoval hostinec v Hájích nad Jizerou. Později však následoval otcova příkladu a přiklonil se k textilní výrobě, byť nejprve jen jako dělník při úpravě tkanin nebo jako tovární písař. Získal tak potřebné znalosti a zkušenosti a brzy se mohl vrhnout znovu do vlastního podnikání.

V roce 1892 si pronajal staré panské bělidlo v Malé Bukovině

u Chvalkovic, kde začal se dvěma společníky provozovat bělírnu a úpravnu bavlněných tkanin. Zakrátko objekt koupil a v roce 1896 založil společnost Dlabola a spol. A dařilo se mu. V roce 1903 zde vystavěl nové mechanické bělidlo s mandlovnou a úpravnou, roku 1909 přikoupil obdobný závod v Novém Městě nad Metují. A své podnikání zaokrouhlil po první světové válce, kdy v roce 1924 získal též Goldschmidtovu tkalcovnu v Miletíně.

Již dál nebyl závislý na zakázkách na úpravu cizího polotovaru: celý proces výroby bavlněných tkanin měl nyní ve vlastní režii, mohl již nabízet a prodávat hotové výrobky. Záhy vyplatil i své společníky a stal se jediným majitelem firmy, jejíž význam již dávno přesáhl hranice východních Čech.

Vilém Dlabola byl mimořádně aktivní i v dalších směrech. Podílel se na budování obchodních a průmyslových struktur v Československu, patřil k uznávaným textilním odborníkům, byl jmenován komerčním radou, členem i prezidentem Českého průmyslového textilního spolku, řady společenských organizací i správních rad. Velkým dobrodincem byl zejména samotné obci Chvalkovice, zachránil a obnovil

chvalkovický zámek, po nějakou dobu působil i jako chvalkovický starosta.

Dlabolova životní energie se projevila i v jeho osobním životě. Byl třikrát ženatý a stal se otcem třinácti dětí. Nejstarší byl syn Otto, narozený ještě v Hájích v roce 1887, nejmladší dcera Věra se narodila v roce 1918.

Vilém Dlabola se dožil 72 let, zemřel doma ve Chvalkovicích 9. března 1937. Pohřben byl v monumentální novogotické rodinné hrobce na chvalkovickém hřbitově.

Pokračování na str. 13

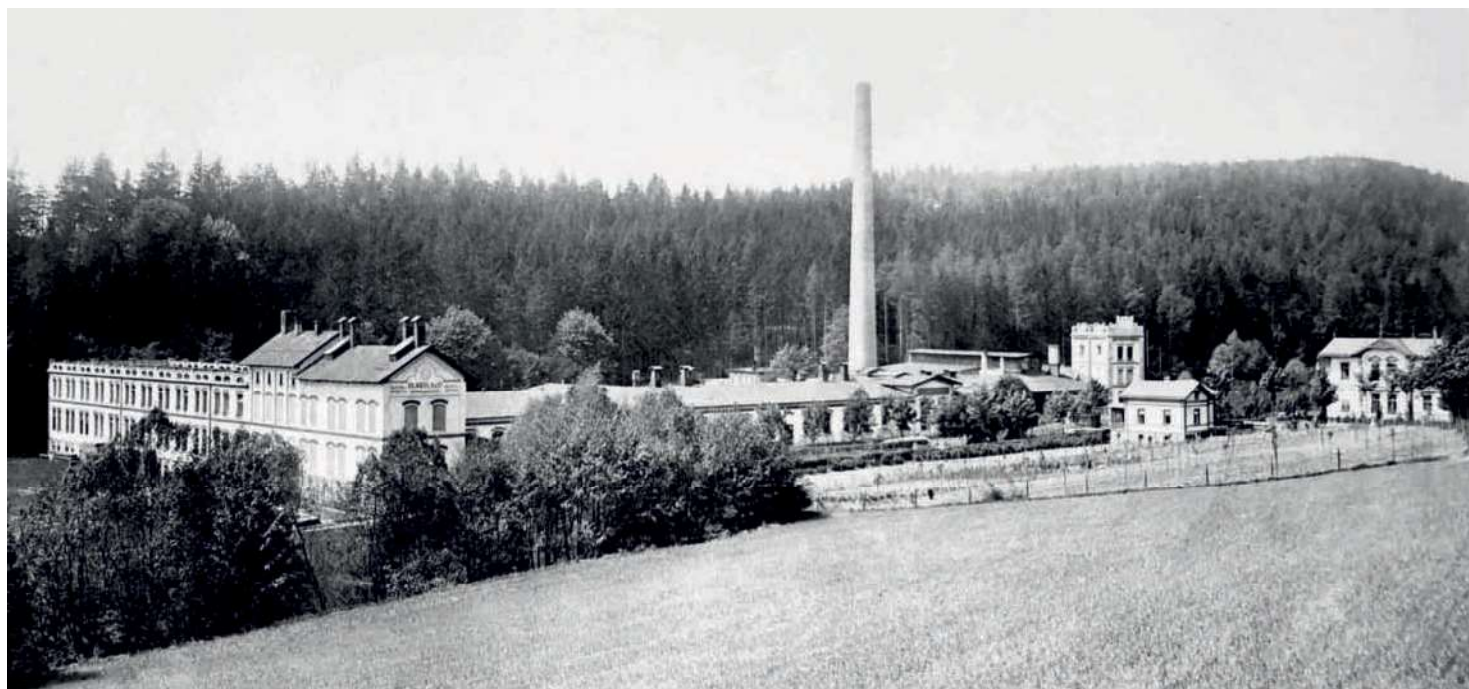

Firmu Dlabola a spol. řídili po otcově smrti společně synové Vilém, František a JUDr. Josef Dlabolovi. Podnik přečkal německou okupaci, v roce 1946 však byl znárodněn a začleněn do národního podniku Textilní tiskárny, úpravny a barevny ve Dvoře Králové. Hlavní závod, bělírna v Malé Bukovině, přešel v roce 1953 pod národní podnik RICO, Veverská Bítýška, a byl upraven na výrobu zdravotnického zboží. Úspěšně funguje dodnes pod značkou Hartmann-Rico, a. s. Miletínská tkalcovna si pod vedením Vilémova syna Františka „Ferryho“ Dlaboly (1898-1962) a ředitele Františka Brauna (1881-1942) získala pověst vzorného závodu, kterou si udržela i po válce jako součást Miletý či Tiby. Ale to už je jiný příběh.

Jan Hlavatý

Dlabolova továrna v Miletíně

Dlabolova továrna ve Chvalkovicích